

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre 5 ft. — kr.
Félévre . . . 2 ft. 50 kr.
Nagyobbre 1 ft. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG:
Első utca, 188. szám,
hova a lap szociális ré-
szét illető közlemények
küldendők.
Kéziratok nem
visszatartandók.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

KIADÓHIVATAL:

Szikes Antalkönyvnyom-
dája, hova az előfizetési
pénzek, hirdetések és
minden a kiadóhivatal
érdeklő közlemények
küldendők.

„Nyilatkozatban egy
sor közlési díja 10 kr.
Hirdetések jutányos
áron vetődnek fel.”

Az év végén.

Ismét az örök enyészet tengerébe tűnt el felettünk egy gond- és örömteljes év! Ismét itt állunk sirja felett egy oly haldoklónak, melyre ma már rá mondhatjuk, hogy — volt! Reméljük, kik mulandóságra vagyunk teremtve, kik a változandóságoknak mindenben alá vagyunk vetve s kikre a zsoltár író szerint „mihelyt születünk már a koporsó vár” — ráánk bizony igen nagy fontosságú egy lezajló esztendő végén ismét visszatekinteni — azon multra, — melyet benne átélünk.

Mi is tulajdonképpen egy év? s mit ünnepeünk annak elmúlásán és érkezésén? Eme kérdések önkénytelenül előnkbe állanak akkor, midőn az év végén egy pillantást vetünk annak elmúlt napjaira.

Az év emberi életünk mértékét képezi, az év az, melynek jelene és jövője örömmel tölt el bennünket, de a melynek multjára sajnálattal, fájó kebelrel tekintünk vissza, mert minden nap, mely az évből elmúlik magával ragad életünk-
ből egy bizonyos részt s közelebb visz bennünket a sírhoz. Az év az, melynek váltakozó szakai alatt emberi munkásságunkat kifejthetjük, melyek alatt az elvetett mag gyümölcsöt is hoz számunkra hogy táplálékunk legyen s szórakozást, felvidulást is nyújt az év különböző szakai által az emberi léleknek — szóval magába foglalja az év mindazt — a mi örömet okozhat a föld teremtményeinek. Minthogy emberi gyarló életünk véges, tehát végesnek kell lenni annak is a mi mértékétől szolgál, ezért érkezik bizonyos időközben egyik év a végére s helyet ad a má-

siknak, hogy az kezdődjék. Ha már most vissza tekintünk egy lezajló év minden öröme- és bánatára, ha a jövő homályába burkolt következő év felé fordítjuk tekintetünket, vajon nem megtozhatatlan érzés keletkezik-e szívünkben? vajon nem lassabban és elfogultabban dobog-e szívünk, midőn visszaidézzük magunk elé amaz elmúlt évet és mintegy látni reméljük a jövőt?

Öröm és bánat voltak azok, melyek egymást váltogatták e haldokló esztendőben, de hogy melyik volt tulsúlyban? bizony arra nehéz megfelelni! Avagy nem éreztünk-e naponként örömet és fájdalmat? de melyik hagy maradandóbb emléket maga után? Az egyik behatása alatt átélt perczekre szívesen gondolunk vissza, kedvesen emlékezünk mind arra a mi jótékonyan hatott keblünkre; a másik által okozott hatásokra ha nem akarnánk is kénytelenek vagyunk vissza emlékezni.

Bizony magunkkal ragadják most lepergő napjai e távozó évek egy örömeinket, mint bánatunkat s nekünk csak az emlékek maradnak. Hányan nem gondolnak vissza ez év kezdetére, mely akkor boldogságot ígért, szomorúan? hányan hordanak azok közül, kik ennek megérkezlén vigadtak, keblükben gyógyíthatatlan sebet eltávozott kedvesük után? Vajon kitudta volna megszámolni ama könyvek milliárd csepjeit, melyek a gyászba borult család tagok szemeiből alágördültek elhunyt szeretteikért e távozó évben? Azonban volt örömünk is, mely ellensúlyozni igyekezett a bánatot! Nem tagadhatjuk, hogy bánat felhőink között öröm hozó szivárványok mutatkoztak, nem tagadhatjuk, hogy minden nap hozott magával számunkra valamit, mi jóté-

konyan hatott keblünk sebére, mint a tavasz: eső a szomjas földre. Hiszen örömünk nem lehet zavartalan már a teremtés kezdetétől fogva, nem örvendhetünk munkásságunk gyümölcseinek fáradság nélkül, mert már Ádám apánknak megmondá az Ur: „Arczodnak verejtékével szerezd meg a te kenyeredet.” De azt nem is lehet tagadni, hogy mindenkor edesebb is azon eredmény melyet küzdelmek, fáradsalmak árán értünk el többörömet okoznak munkásságunknak gyümölcsei, mintha azokat fáradsalmak nélkül értük volna el. Ugy az öröm érzete mellett elbizakodottá lenni, mint a bánatnak sulya alatt össze roskadni nem mutat eléggé erős lélekre. Küzdelmek azok mik edzik úgy a testet, mint a leket ezek alatt tételik próbára az erős lélek, hogy bír-e túrni szenvedni?

Minden nap az évben alkalmas arra, hogy magunkat tökéletesítsük; a sors viszáljai között megállani tudjunk, az öröm hatása alatt nelegyünk elbizakodva s minden alkalmat megragadjunk, melyek által saját élettapasztalatainkat öregbíthetjük mert csakis ha ismerjük az életet úgy szállhatunk szembe annak mindenféle küzdelmei és örömeivel.

Tények bizonyítják, hogy e múltó félben levő évben sok oly hasznos és üdvös intézmény jutott az emberiség birtokába, melyekkel eddig nem bírt, így az ipar-, kereskedelem-, művészet rohamos haladásában ezen év el nem múlt alkotásokat hagy maga után.

Látjuk az ipar emelkedését nemzeti különbség nélkül széles e föld határain mindenütt, e téren ma már a gőzerő alkalmaztatik mi által az emberi erőnek kevésbé igényelt kifejtése kö-

TÁRKA.

A KORSZELLEMEK.

Dr. Kontúr Bélától.
(Folytatás és vége.)

Képzeltük Sollner lelkiállapotát, midőn haza ért. Kinézett ablakából — Az eresz alatt fészében ült a barna fecske párja mellett, A him csicseregött másikának szerelmen-ittas ajakkal, a mily szépen csak tudott kicsiny torka. Égő szívének tüzes indulatját leheltte bugyborékoló énekébe. Majd midőn szerelmének mámorára zenitűre hágtól: a nőmadár kiterjesztelte szárnyait, elröpült mintha el akarna tölle távozni örökre, s aztán egy tág kört írt le a fehér virágú galagonya-bokrok s a közeli olajfa fölött s egy hirtelen fordulattal ő termett párjánál.

Egy hónapig felé sem ment Wágnerék házának Egyszer Amandal Gellértel karanfógvást menni látta az utcán. A vérből táplálkozó démon vas marokkal belé kapott szívébe.

— Ejh meg kell tudnom a valót, — szölt mintegy önmagához — hiszen e kétségben megtévelyedtem.

S ment Amandaékhoz. Egyik nő-cseléditől hallván, hogy a kisasszony a kertben sétál a jól ismert úton, elsieltett hozzá.

A szép tágas kert most igazán megérdemelte a „paradicsom” nevet, mint Sollner nevezé. A távolabb levő alma s körtefák teljes virág-toiletteben díszlettek a ház előtti rózsaliget fái tele voltak bimbókkal, élénk zöld levelekkel, egyedül a rósa sulphureákról nevettek le a sárga színű teljes rózsák. (S a sárga szín a féltékenység symboluma.) A ligetek mögött egy szivalakú virággyba iris tuberosá-kat ültettek ki, virágjuk zöldes, sötétvörössel árnyalva ciznőber-színű pettyekkel. Hol ősszel az aster novae Angliae tenyészett, eryngium félek mutatják amethyst-kék virágjukat — „nő hűség”-nek is hívják néhol. . .

Az út fehér porondja elvette az ifjú lépteinek zaját s észrevétlenül jutott el az emlékezetes verandaig,

hol ősszel az asztert keblére tüzte Amanda. Most is Ernőnél van az, elrejtve tárczájába.

S íme a mint szétnéz, a verandán Gellértet s Amandát a legbizalmasabb tété-à-tété-ben találja. . .

Mint két galamb a duzz-eresz alatt, úgy sügött bűgött Gellért és Amanda. Édes dolgokról beszélhettek, mert a főhadnagy szelíden tartá ölelve a lánykát, égő hőtágos szemei ragyogtak, míg az érzelm árja esendős hullamba emelte Amanda keblét. . . A sűrű ciszus-levelek eltakarták Ernőt, kit nem láthattak a szerelmesei, ki érzé, hogy szíve reszket, mint az iránytű midőn delejes eruptió történik a naphán. A leány szemei nem földi ragyogványt lövettek szerte, mint akkor, midőn az elemek harezában gyönyörködött. . .

Az ifjú tiszt tovább süttogott, hűz'gő ajkai mindig közelebb jutottak kedveseéhez, ki félig nyílt szájaeskával figyelt szavaira. . . A kertben a rózsabimbók, kékszemű eryngium-félék, a tengerzöld pázsitok ölelkező füvecskéi szívbelpódzó édes hymnust süttogtak szerelemről, boldogságról. A verandán egy aranyos kalitba zárt fülemile is dalolni kezdett boldogságról, szerelemről. Csakis a buja sárgalevelű rózsák néztek a napba s nevetni látszottak. . .

Gellért egy hosszú édes csókkal zárta le a „paradicsom tündéré” nek félig nyílt ajkait. . .

Ernő e csók után, mint a mesebeli királyfi, sötét éjbe látta sülyedni paradicsomát, a tündért s mintha őt is a halál hidege fogná el.

Megfordult s elment, mintha ott sem lett volna.

Haza ért levetette magát pamlagára és szeretett volna sirni, mint a vihar, mely az óceánt felforgatja De nem tudott.

— Vége mindennek — süttogá s az erős ifjú reszketett, mint a báb — a föld megfordult tengelye körül: éj van.

S aztán, mint egy kőszobor ült helyben.

— Szegény Amanda! — mormolá — nem tudja hogy a főhadnagy egy gazember, kit nem sokára váltóhamisítás miatt fosztanak meg tisztí rangjától, a ki nem sokára börtönben ül vagy kivégzi magát.

S aztán keservesen zokogott.

Az anya-fecske — míg a him a Mur felé repült beszerezni a vacsorárávalót — tanítgatni kezdé felig csupasz gyermekeit az olajfára — s onnét vissza a fészekbe repülni.

Az ifju felveté könyvtől nedves, bánatos szeméit nézte a gyakorló leczkét. Jaj, de a fecske főok nehézkesek voltak és puff! leestek a galagonya-bokorra s idétlen csipogással kérték anyjokat, hogy vigye vissza őket. Az anya fecske rémült „bi-viszt” vitással mintegy férjét híván segítségül, keringett az olajfa és a bokor körül.

A bús ifjú szíve megsajnálta szegényke fájdalmát s ment, hogy kiszabadítsa a kis fecskéket a veszedelméből. Futott ki De megelőzte őt a házi asszony téglavörös színre tarkozott macskája, mely egyik akász mellé lapult meg, mint a prairie füveiben leselkedő indián. Ugyan azon perczben gyorsan, mint a szélvész, rajtuk ütött s megfojtá szegénykéket.

Masnap Wágnerék kirándultak a Strahlbergre. — Ernőt meg sem hívták. —

Az öreg tanár nevével, a főhadnagy — ki ellen már ki volt adva az elfogatási rendelet — a szép Amandával karanfógvást közeledtek a hegyországban levő gloriette felé.

— — — Enyhe fuvalom lengedezett a Strahlberg csúcán, minden fűszal s virág-kehely harmattól a reggel gyöngyétől, csillogott, fehér barány-felhők úsztak a derült ég azurján, a madarak énekeltek, az erdő mélyén egy him rigó hívta párját, minden lépten-nyomon kék nefejejtsek mosolyogtak fel a szép Amandára, a távolból egy havasi kürt zendült föl, alant a szemhatár szélén túl is, innen is szakadozott a köd, a tölvelevű fenyőfák ünnepélyesen, titokzatosan zizegtek egy fiatal ember holtteste fölött, a ki keresztül-lőtt halántékai feküdt a gloriétán. — — —

vetkeztében mindinkább előtérbe nyomul az ipar-
nál a szellem rugékonysága — a találé-
konyság — a mi által a verseny lehető
magas fokra igyekszik emelkedni. Kell-e erre
nézve fényesebb példa a világhírű párisi kiállítá-
sánál? Kell-e az ipar előhaladottságára nagyobb
bizonyíték, mint a mit az Eiffel-torony előnkbe
állít? — Kereskedelmi eszközeink s összekötte-
téseink viszonyára nézve igaz, hogy a külfölddel
szemben még mindig sok rendezni valónk lenne,
azonban ha saját körünkben vizsgálódunk, azt
tapasztaljuk, hogy az ezen évben elért eredmény
szintén kielégítő, hiszen a behozott z o n a t a -
riffa annyi előnyt nyújt kereskedelmünknek
és a Budapest fővárosunk központját tétele által
oly közvetlen összeköttetésbe hozta hazánkat a
kelettel s nyugattal, hogy itt is csekély lehet a
jövő évre való kívánságunk. Hazánkat a művé-
szet terén is az elsőrendűek közé méltán so-
rozhatjuk az ezen évben elért sikerek után s ha
a művészet fejlődését vizsgáljuk csak örömmel
tekinthetünk ismét vissza ezen évre s az elért
siker buzdítólag hathat a jövőre.

Midőn tehát minden téren így örvendetes
előhaladást látunk, van-e okunk általánosságban
panaszkodni e hanyatló évre? Van-e okunk bé-
kéltenkedni hogy nem termelt számunkra oly
édes gyümölcsöket, melyeket élvezhetnénk s
melyeknek magvai a jövőre nézve még édesebb
gyümölcsöknek ne lehetnének a jövő béré?

Ha a távozó év okozott fájdalmakat, szerzett
bánatot, de nyújtott enyhítő balsamot is. Ha
voltak egyesek közülünk, kik talán a sors által
erősebben sújtattak, de egyszersmind az egye-
temes egészet tekintve nem lehet okunk a nagy
panaszra; mert mégis jótékonyan hatolt ez reánk.
Nemzetünk nem vészett az évben oly sokat,
hogy a jövőben többet ne nyerhetne, kulturális
viszonyaink örvendetes haladást tanúsítottak,
nemzetgazdaságunk egy hatalmas lökéssel előbb
haladt, törvényeink csak kedvezőleg módosítottak
s bár az országjelesebbjei közül többen elhunytak
is, azért „megfogya bár de törve nem” — a
virágzás haladóban van mert az elhunytak
nyomdokaiban utódaik igyekeznek amazok helyét
mélton betölteni.

Hogy pedig magunk helyzetével is számot
vessünk pillantsunk vissza ez évben elért sike-
reinkre! A mi lapunkat illeti annak ugy tartal-
ma, mint kiállítására nézve mindenkor igyekez-
tünk megfelelni a társadalmi igényeknek, de ha
mégis maradt volna fen némi kívánni való, az nem
egészen tőlünk függött, hanem társadalmi elzárko-
zottságunkban is gyökerez; melyet folyton tapasztal-
hatunk. Azon reményben, hogy „a mi k é s i k , a z m é g e l ” nem marad h í v e k maradtunk
jelszavunkhoz ezután is és igyekezni fogunk
tőlünk telhetőleg a közjót munkálni.

No de hagyjuk a múltat, bizzunk egy
jobb jövőben s fohászodjunk fel az új év
küszöbén: „Isten áldd meg a magyart!...
Hozz reá vigesztendőt!”

CSEMETEI KÁROLY.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

„SZARVASI LAPOK“

1890. évi VII. évfolyamára.

Tisztelettel kérjük pártolóinkat előfizetései-
nek mielőbbi megújítására, hogy a nyomtatandó
példányok száma iránt ideje korán tájékozódva
lehesünk, s a lap szétküldésében semmi aka-
dályunk ne legyen.

Esedezünk a h á t r á l é k o k szives
beküldéséért is

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva és vidékre postán küldve.
Egészévre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 25 kr.

Gyűjtőknek 5 előfizető után egy tisz-
teletpéldánnyal szolgálunk.

Kiadóhivatal.

Ujdonságok.

— **Személyi hír.** Málts. gróf Csáky Albin,
vallás- és közoktatásügyi miniszter a karácsonyi ünne-
pek második napján családjával együtt rokon körbe,
városunkba érkezett. A másnap az 27-én rendezett
vadászati kiváló kedélyességgel, de a csekély vadállo-
mány miatt az előbbi évekhez képest kevesebb ered-
ményrel folyt le. Ő meltsósága ma vasárnap utazik
vissza a fővárosba.

— **Az új közjegyző.** Ami hónapok óta volt vá-
rosunkban általános érdeklődés tárgya, immár meg van
oldva. A Sipos Sándor elhalálozásával megürült kir-
közjegyzőségre az igazságügyminiszter Mikolaj Mihály
ügyvédet, a körös tiszta marosi ármentesítő társulat sza-
kaszigazgatóját nevezte ki. Bár a pályázók között töb-
ben voltak olyanok kiknek mint városunk közbecsü-
lésben álló polgárainak, kinevezését a legnagyobb
megnyugvással és megelégedéssel fogadhattuk volna; az
új közjegyzőt így is örömmel üdvözöljük, s új állásához
szerecsent kívánunk. Hisszük ugyanis, hogy mint ed-
dig így ezután is bírn fogja polgárait becslését és
szeretettel.

— **Karácsonyfa az új ovodában.** Az
angyalika, a kisdeteknek eme városi vendége, ez év-
ben is megjelent a kicsinyek közt. Az idén azonban
több dolga volt, mert az új ovodában is végződik kellett
szerezni. Itt, a Marcsék Etel k. a. által vezetett magán
ovodában szépszájú közönség érdeklődése mellett elő-
ször valóságos kis vizsgát állítottak meg a kis türelmet-
lenek; játszottak énekeltek, szavaltak, s bemutatták a
meglepetésül készített apró kézimunkákat, s mindezt
oly ügyesen, kedves fesztelenséggel tették, hogy általá-
nos elismerést szereztek szeretett vezetőjüknek. Ezek
végeztével előtűnt az elrejtett karácsonyfa, s miközben az
üdvözölő ének zaja, ott ragyogott a fan a sok arany-
dió, aranyalma, mogyoró, játék (még a csipősvessző is)
az apróság szemében pedig az őszinte **keresetlen öröm.**
Milyen mesebeli tündérvilág volt az **aztán, mikor a sok**
szép ajándékból mindenik kivette a **részt!** De meg is
voltak jutalmazva e kedves látvány által mindazok, kik
ezt az igaz örömet jótékony adományaikkal a piczi szí-
vekből kioszták.

— **Új megyei tisztviselők:** A megyei tiszt-
újítás f. hó 19-én következő eredménnyel ment végbe
B-Gyulán: alispán lett id Jantsovics Pál kir. tanácsos,
közjegyző dr. Fábry Sándor, főügyész Oláh György,
arvaszéki elnök Nagy Karoly, tölkök Ujfalussy
Dávid és Jantsovics Péter, jegyzők Popovics Sylvester Lu-
kacs-Endre Christó Miklos főszolgabírók Kövér L. Szarka E
Ifj. Jantsovics Pál, Salacz Ferencz, Kovács Mihály, Ro-
hoska Mihály, főpénztárnok Bandhauer György. A vá-
lasztások után a főispán főorvossá dr. Kovács Istvánt
főszámvevővé Szombathelyi Gyulát nevezte ki s a többi
kinevezés alá eső állásokat is betöltte. A tisztújító köz-
gyűlés emelkedett hangulatban a főispán lelkes elnökö-
sével ért véget.

— **A nagyteze és templomteze ház-
tulajdonosait** rendeletileg felhívta a városi előjáró-
sága, hogy tekintettel a gyalogjárók jó karban tarthatá-
sára — a házaknak utcától ereszeit december hó
végéig csatornával lássák el. Csak helyeselni tudjuk az
előjáróságnak a gyalog közlekedés érdekében hozott
eme praktikus intézkedését; sajnos, hogy az mindeddig
csak írott malaszt maradt, pedig tudhatja mindenki,
mily kellemetlen mulatság olvadás és friss fagyás idején
a csatornanépküli csurgás alatt haladni, nem is emlíve,
hogy a sürgetett óvintézkedés az épület jókarban tartá-
sát is nagyban megkönnyíti. Elvárjuk az érdeklőt ház-
tulajdonosoktól, mikép nem engedik oda jutni a dolgot
hogy — amint közölve volt — a kiszabott határidőn
tul a csatornaállítástól az illetők költségére az előjáró-
ság fog gondoskodni.

— **Új vendéglős.** Tehát mégis csak jól sejtet-
ték egyesek, hogy a Stein János vendéglős által f. hó
26-án adott polgári táncmulatság „bücsű estély” is egy-
üttal. Nagy sajnálatunkra ugyanis csakugyan idehagynak
bennünk Steinék, kik a „Barány” szállóban szives
figyelmükkel, ügyes és pontos kiszolgálással annyi
kedves órát szereztek. A mezőberényiek, hova éjévkor
átköltöznek eskis nyerni fognak velük. Utódjuk itt
Weber Ignác lesz.

— **Chovan Kálmán,** városunk jeles fia, a m.
kir. zeneakadémia kitűnő képzettségű kedvelt tanára f.
hó 19-én családjával szülei körébe érkezvén, az ünne-
peket itt töltötte s 27-én a delutáni vonattal tért vissza
a fővárosba. Itt időzésével nemcsak szüleinek és nagy-
számú tisztelőinek okozott örömet, hanem városunk köz-
önségének s főleg a főgym. tanári karának is a mennyi-
ben mint magánúton **örtesülünk,** ígéretet tett, hogy
a farsangon a tanári nyugdíjalap javára hangversenyt
fog adni. Előre is örömmel tekintünk a kiválóan élve-
zetesnek ígérkező hangverseny elébe s felhívjuk rá a köz-
önség figyelmét!

— **Vakáció** A helybeli főgymnasium tanulóinak
nagy része széllyeloszlott f. hó 22-én a szelrőzsa minden
irányában a karácsonyi szünet élvezésére, mely január
6-ig tart bezárólag. A polgári leányiskola

növendékei is szünetelnek; nekik azonban kevesebb jut
a pihenésből, mert már január 2-án újra kezdődik a
komoly munka. A dalárdát sem szabad kifelejte-
nem mert hiszen annak is van hivatalos szünetje
január 7-ig. Igaz ugyan, hogy ez csak egyes buzgóbb
tagoknak szól, mert némelyek — mondjuk egyes szóla-
mok — már régóta vakációznak s akasztják meg az
együttes éneklést, a mi bizony éppen nem előny nemesak
a dalárda további fejlődésére és fennállására, hanem
közvetve a társaséletre is, melynek erősebb élénkebb
létketését adni volna hivatva ez egyesület. No de biztat
a remény hogy e szünet csakugyan csak hivatalos,
melynek leteltével be fogja látni a dalárda minden egyes
tagja, hogy a kötelező két hónapig már
még sem illik — dalárdakerülőnek lenni.

— **Stein-bál.** Stein János, a Barány szálló köz-
kedveltségű vendéglőse, f. hó 26-án polgári táncmulat-
ságot rendezett a szálló nagy termében. A táncmulat-
ság, mely mint egyik hírünk jelzi búcsúestély is volt
együttal; úgy anyagilag mint főleg fesztelén, aranyos jó
kedv dolgában is teljesen jól sikerült. Az első 30
pár táncolta, s a fáradságtalan táncosok reggeli hat
óraig jártak a csárdást. A jelen volt leány közörszűből
a következőket sikerült feljegyeznünk: Benderi Gizella,
Borbély Zsuzsanna, Diszter Juliska, Kiss Erzsike, Kra-
lovanszky nővérek Litauszky Anna, Majercsik nővérek,
Molitorisz Paula, Osztroulezky nővérek, Podni, Emma
Popjak Mari, Ruzsicska Zuzsi, Schönfeld Lili, Strba
Mari, Szarka nővérek, Wallfisch Matild, A menyecskék
és mamák közül jelen voltak Benderi Józsefné, Demesák
Jánosné, Kis Mihályné, Kolpaszkyne, Majercsik Samuel-
né, Opauszky Mihályné, Popjakné, Rohoska Palné, Ro-
hoska Samuelné, Ruzsicska Györgyné, Schönfeld Mi-
hályné.

— **A mi Pepink** A szarvasi közönség ked-
vencz cigányprimása, ki a nálunk szintén jó emléken
éló Fehér Poldinak segített Parisban babérokat
aratni — a nagyvilágból visszatért újra ide — a Körös
partjára s most itt banda szervezésén fáradozik, mely-
lyel már a januári ovoida balban nyilvánosan fogja be-
mutatni művészetét.

— **Élendős öröme** Mint annak idején kö-
zöltük, Koncson a regale jogot a község vette bérbé
2213 frt 50 kr-ért Minthogy azonban magán uton 500
frttal többet ígérték, a pénzügyigazgatóság a község
ajánlatát megsemmisítette Erre a község felelősségére
a minster a pénzügyigazgatóság határozatát semmisítet-
te meg, s így a község ajánlata maradt érvényben
mely így 1000 fitot nyert meg a magánvállalattal
szemben.

— **Téli kép.** Híre sines a fekete karácsonynak,
fehér lepél borítja az egész várost — Vigan csúsznak
a csengős szánok, — csak a fogadók omnibuszai járnak
keréken s keserítik a vasutól érkező utast, ha
valamely mellékutezán zűtyögtelt magát végig, —
Kipirult arcú hölgyek, deres bajszú férfiak sietnek vég-
ig az utczákon, a mi azt jelenti, hogy nem tréfal az
öreg év. Kiadja még egyszer a haragját, hadd gondoljon
rá dideregve még egyszer aki szabadulni óhajt tőle. —
Tegnap 17 fokos hideggel kedveskedett a korcsolyázók-
nak, kik a leseperi túlkörsuma idején vigan sürögnek-
forognak s fityeg hánynak az öreg úr zsémbeskedésének!
Eugédj fel hát öreg, úgy is leülni csillag vagy te mar-
ne győtörd a kunyhók lakóit, kiknek kevés jutott a
Petőfi által megénekelte teli boldogságból:

„Hol a boldogság mostanában?”

Barátságos, meleg szobában!”

— **Karácsonyfa a társ ovodában.** Mint
minden évben, úgy ez idén is nagyszámú érdeklődő
közönség nézte végig az apróság megkapó örömet a
karácsonyfa ajándékainak feltarulása- és szétosztásakor
Ez persze nem történt meg oly hamar, mint a kis tü-
relmetlenek szerettek volna; az angyalka látni is akarta
megérdeml-e a sok csecebecsét. A kicsinyek Krecsmá-
rik Juliska k, a tapintatos vezetése mellett előbb játé-
kal szavallással, énekléssel adoztak azoknak, kik gyö-
nyörködnek a gyermekek első fejlődésében, s ártatlan
szívük őszinte nyilatkozataiban. Mikor aztán az angyal-
ka eredménnyel meg volt elégedve, akkor kigyult a
tengernyi fény a fan, s a leirhatlan öröm a piczinyek
szívében, arcán és ajkán.

— **Köszönet nyilváníítás.** Fogadják mindazok
kik vallás-kulömbőség nélkül kegyes adományaikkal sze-
gény tanulóink karácsonyi felszegegyezéséhez hozzájárulni
szivesek valának, — e helyen mely köszönetem nyilván-
nítását. — Szarvas, 1889. decz. 28. SZIRMAI L. ÁRPÁD
róm. kath. lelkész.

— **Felhívás.** A tállyai ág hitv. ev. egyház temp-
lomának helyreállítására és toronnyal ellátására könyör-
adományokért fordul az ev. egyház hívek és nemesen
érező hazafiak aldozatkészségéhez. Teszi ezt azért, mert
az egyház csekély létszámmal bírva, szegénységgel küzd
s temploma is roskadozik, pusztulnak indult pedig
1890 okt. 31-én óhajtaná megújítani temploma épít-
tésének századik évfordulóját melynek jelentőségét eme-
li azon nagy tény, hogy ezen egyházban született, ezen
templomban kereszteltetett meg hazánk nagy fia. K o s -
s u t h L a j o s. Lapunk szerkesztősége szivesen vála

közik a köny-
tázására, re-
— Uj

pénztárnak p-
tott föl Sapsz-
a harmadik-
nálunk hézag-
az erőteljes-
da igyekezm-
tos időre va-
felszerelésre.

Amer

hogy egy év-
furfangos pá-
ennyi font s-
ajánl egy-
pályázní aka-
szerezzenek
s kifizette m-
mazó „áldoz-
A novu te-
pályázati he-
hez. Eredet-
tengerentúli
egyéb, mint
kit se kíván-
tálni, ha ol-
5 drb. es-
a leghangza-
(IV. ker. ká-
összegert s
Walzert.

Je

El

N

N

H

H

M

V

M

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

A

T

40.000 példány.
BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő.
Előfizetési árak: Egész évre . . . 14 frt. | Negyedévre . . . 3 frt 50 kr
Félévre . . . 7 frt. | Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr

Egyes példányok minden újságelárusítónál.
Még december hóban kezdjük meg Benicskynő Bajza Lenke legújabb két kötetes regényének közlését, melyet a népszerű író most ír a „Budapesti Hirlap” számára.
A regény címe:

„TÜZBEN.”

Január 1 sejével belépő új előfizetők a lapot, már a karácsonyi rendkívüli számtól kezdve, kapják az új regény elsőjével együtt.
A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatala: Budapest, IV. kalap-útoza 16.

Hirdetés.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, miszerint mi az o tani jóhírnevű kereskedő cégnek

Réthy Sándor urnak

eredeti és kifogástalan doboz-theánk és palack-rumunkban egy dúsan felszerelt eladási raktárt átadtunk. Az eladás budapesti eredeti áron történik. Egyuttal biztosítjuk a n. é. közönséget, hogy mindenkor főtörökvé-ünk leond, kifogástalan minőségű árúk pontos kiszolgáltatása által általános teljes megelegetést kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel
DIETRICH és GOTTGLIG
cs. és kir. udv. szállítók és thas és rum nagy. ker.
BUDAPESTEN.

Összetévesztések kikerülése végett csakis **PESTI Hirlap** irandó cím gyanánt.

PESTI HIRLAP
ELŐFIZETÉSEK

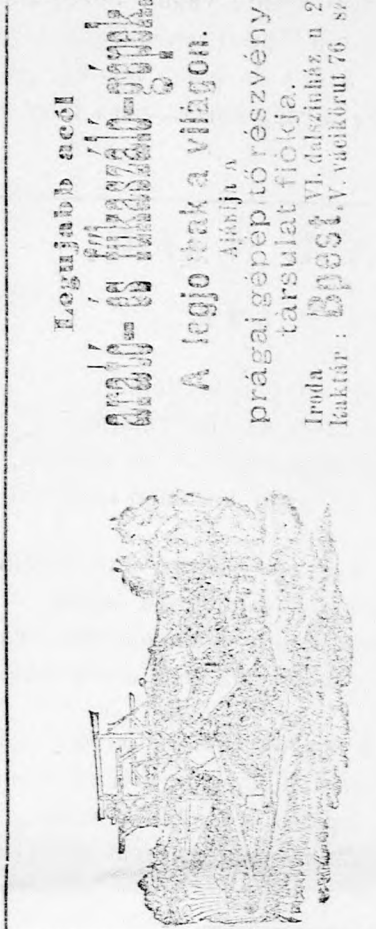
Legelőfizeteseink, legkezeletesebb és emellett legelőfizetesebb magyar napilap. *
Kormánytól és pártoktól független, demokratikus irányu politikai napilap.
Szakszerűség és függetlenség minden irányban: az a jelszó, melyhez hí maradt, immár 12-ik éve, mindig.
Es hí marad ezentől is.
Közértelemesség tekintetében vetélytárs nélkül áll.
Köszönettel a legelőfizeteseink és előfizetéseink tartalmu az összes napilapok közt.
Zene- és sorszási mellékleteket egyedül a „Pesti Hirlap” ad előfizetőinek.

Netutvárszámokat

egy levelező-lapon nyilvánított óhajra egy hétig ingyen és bérmentve küld a „Pesti Hirlap” kiadóhivatala (Budapest, Nádor-útoza 7. sz.)
Ezzel és kezdeni a hó bármely napjától lehet. — Az előfizetési pénzek a „Pesti Hirlap” kiadóhivatalába küldendők.
Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt. | Félévre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.
Összetévesztések kikerülése végett csakis **PESTI Hirlap** irandó cím gyanánt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Nádor-útoza 7. sz.

McCormick Harvesting Machine Company Chicago.

Egy újabb modell
ARADÓ-ÉS MUNKÁRÓ-GÉPEK
A legjobbak a világon.
prágai gépgyár részvényé
társulat földje.
Irada: Bpest, V. várkapu 76. sz.
Képes ár, egyezkedés ingyen és bérmentve

ENTREPRISE DES POMPES FUNEBRES
első temetőszolgálati intézet
ARADON.

Mágoz hírtörőce
Hecceg károgepvis Sándor
Földön elhárításért.

Mágoz alkalmat
G. Erdélyi P. P. Sándor
személyi ügyek vezetésére.

Rendez temetéseket a legújabb díszességekkel az ország bármely részében.
Szakácsok tart. 500-2000 k. b. árak között.
Szállítás hulladék a hó- és kőből minden irányban alacsony díjért.
Az intézet gázza az Aradon kívül lakó térségekben, valamint a fővárosban és a t. község-
nek a helyettesítet hálafeleletet azonnal tisztelettel.
Aradon az **Entrepreneurs Szabadság-ter. 20-ik sz. szám alatt,**
minden is az intézet egyik tisztviselője az „m”-oda utazik, magál igazolja és minden szükséges intézkedés
megtesz azért, hogy az „m”-oda utazik, magál igazolja és minden szükséges intézkedés

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni miszerint a

„Bárány” szállodát

1890. évi jan. 1-től átveszem és azt a jelenkor kívánalma szerint berendezem, főltörökvésem oda fog irányulni, hogy kitűnő ételek és italok kiszolgálása által a n. é. közönség megelegetését kiérdemeljem

A n. é. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri
Szarvason, 1889 decz. 25.

Véber Ignác, vendéglős.

Minden térszóra verső kikerülése szempontjából, közzük az alábbi egyedül valódi eredeti védjegyet figyelembe venni.

Felirat: „W. BENDER SCHNE.” Alírási: „PROF. DR. G. JAEGER.”

JAEGER tanár társulata
Tulajdonos: **Jordán Károly.**

Egyedül: főraktára az összes
normál-alsóruháneműeknek
(Bonger W. fia, brogenzi gyártmánya.)

Budapest. IV., vácsi-útoza 30. sz.

Férfi-, női- és gyermek-normál-alsóruháneműek, **gyapjúszövetek** valamint felsőruhákunk mérték szerinti elkészítése saját műteremünkben.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.